

1893-2018.

Gyülekezeti Hírmondó

2018. szeptember

14. évf. 3. szám

ŐSZI KÖRLEVÉL

Hálaadással a szívemben köszöntöm testvéreinket Hírmondónk őszi körlevelével. Hálaadással az élő Istentől kapott jókért, figyelmes szeretete, gondviselése ajándékaiért.

Megtartottuk nyári hittanos és ifjúsági táborainkat. Örömünkre voltak fiatalok, akik átadták az uralmat életük felett Istennek, és már a benne való hittel kezdhetik mindennapjaikat.

Nagyszerű előadások, fontos csoportos beszélgetések, esti evangélizációk és reggeli csendességek áldásait vehettük.

Természetesen jutott idő pihenni, sportolni, a nagy melegben élvezni a Balaton hűsítő vizét.

Megkezdődött az új tanév, szeptember második felétől beindulnak intenzíven gyülekezetünk csoportos foglalkozásai, bibliaórák, ifjúsági összejövetelek, kórusok és zenekar, iskolai és gyülekezeti hittanórák tartásával.

Úrkúton ősztől új lendületet vesz a nagyépület szobáinak kialakítása a tetőtérben (14 szoba), az étkező és a konyha, valamint a lenti nagyterem teljes belső felújítása. 2019-ben szeretnénk már minden nyári táborunkat a saját konferenciaközpontunkban megtartani. Adja meg nekünk a nagykegyelmű Isten.

Volt presbiterektől búcsúztunk a nyár végén (Ábrahám Károly és Varga Ferenc);

újszülötteket is kaptunk és házasságkötéseken is hirdethettük szeretteink esküvőin (Martsa Miklós és Takaró Judit Virág, valamint Brandenburg Máté és Takaró Szulamit Ruth) az evangéliumot.

Hívogatom az elmaradtakat, az elmaradozókat, a reánk jövő időszak – hirdetett – alkalmaira. És végül egy egészen személyeset is. Ha Isten addig éltet, jövőre eljön a nyugdíjba menetelem ideje, amit követ a lelkészválasztás is.

Szeretettel hívom és várom testvéreimet!

Budapest, 2018. szeptember havában:

Takaró Tamás
esperes-lelkipásztor

Martin Luther: Erős vár a mi Istenünk

Erős vár a mi Istenünk,
Kemény vasunk és vértünk.
Inségben együtt van velünk,
Mevált és harcol értünk.
Kél az ősi rossz,
Bajvető gonosz,
Csel vad fegyvere,
Erőszak övele,
A földön ő az első.

Önnön erőnk csak délibáb
És bizony esnének esten.
De harcba küldte Egy Fiát
Értünk maga az Isten.
Kéred-e, ki az?
Jézus, az igaz.
Sok had, Egy a fő,
Nincs Isten más csak Ő,
Krisztus a Győzedelmes.

S ha földön ördög nyüzsgene
És elnyelni akarna,
Meg nem riadnánk - ellene
Győz hitünk diadalma.
A világi úr
Tombolhat vadul,
Semmit sem tehet,
Ő megítéltetett.
Megrendül egy szavunkra.

Él, áll az ige igazul,
Akárki vesse-hányja.
Táborainkra száll az Úr
Szent Lelke, adománya.
Jóhír, nő, család,
Jószág, test, világ
Veszhet, vihetik
Veszendő kincseik', -
Miénk marad az ország.

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Tóth Tímea, Vass Szófia Panna, Fischer Botond György, Rusznák Nóra, Mező Ádám, Henri Benedek Loh testvéreinket.

Megeskestük:

Martsa Miklós és Takaró Judit Virág, Kovács-Hidas Péter és Töröcsik Evelin, Brandenburg Máté és Takaró Szulamit Ruth, Kálnoki Tamás és Kovács Dorottya testvéreinket.

Eltemettük:

Németh István, Nagy Károlyné, Liskáné dr. Nagy Anna, Ábrahám Károly, Varga Ferenc István, Fiala Vilmos testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti eseményei

Június 22-23. munka Úrkúton.

Június 25-29. Ökumenikus lelkész konferencia Révfülöpön, lelkipásztorunk részvételével.

Július 2-6. Hittanos tábor Kisújszálláson.

Július 9-15. Juvenis ifi tábor Úrkúton.

Július 16-22. Kis ifi tábor Úrkúton.

Július 22. Bácsai Gábor lelkész úr szolgálata gyülekeztünkben.

Július 30-augusztus 3. Lelkészegyesületi konferencia Sárospatakon lelkipásztorunk és felesége részvételével.

Július 30-augusztus 5. Nagy ifi tábor Balatonfüzfőn.

Augusztus 6-12. Mini ifi tábor Balatonfüzfőn.

Augusztus 12. Bácsai Gábor lelkész úr szolgálata gyülekeztünkben.

Augusztus 19. Péterffy György Soroksár-Újtelepi lelkipásztor szolgálata gyülekeztünkben.

Augusztus 19. Brandenburg Máté és Takaró Szulamit esküvője.

Szeptember 1. munka Úrkúton.

„Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn. 14:6.) – Gyermektábori élmények

Hol volt, hol nem volt az Óperenciás tengeren és a kilenclyukú hídon is túl, egyenesen Kisújszállás közepében volt egy tábor. Július 2-án 26 aprótalp és 6 óriásléptű vasszekéren begördült a városi vonatállomásra, ahonnan gyalogosan jutottak el a szállásukhoz.

Céljuk az volt, hogy a hét folyamán Pál apostol nyomába eredjenek, és bekapcsolódjanak abba a végtelen utazásba, mely az öröklét felé vezet. Miután letelepedtek, azon nyomban megismerkedtek Saullal, akiről megtudhatták, hogy Jézussal való találkozása után, hogyan váltott irányt az élete. Damaszkuszról indulva együtt járták be Pállal és útítársaival Lisztrát, Filippit, Rómát, és Ciprust. Vele tartottak a börtönbe, a tengerre, együtt szenvedtek hajótörést és menekültek meg a viharból. Kalandozásuk végén, utolsó napjukon egy eltévedt kismadár okozott riadalmat, aki elvétette az irányt és nem találta a szabadba vezető utat. A bátor táborlakók egyike hősiességében megfogta és szabadon engedte mindenki örömeire. Bennünket - utat tévesztetten vergődőket is - így talál meg az Úr Jézus, és haza vezet azokat, akik követni akarják Őt.

Bár a technika ördöge akadályokat gördített hőseink elé, de csavaros észjárásukon nem tudott kifogni. Az énekeket egy ifjú lantos vezetésével teli torokból, szívből és fejből zengedezték „Nap-mint nap”.

A hét folyamán bőségesen feltarisznyálták lelki batyujukat, majd átmasíroztak a szemben lévő fogadóba, ahol királyi lakomán vettek részt. Meg is látszott az alakjukon a hét végére a sok jó falat eredménye. Csak úgy nyöszörögtek a lovak a táborlakók súlya alatt, amikor végigporoszkáltak Kisújszállás utcáin, hangos énekükre mindenki felfigyelt az úton. A tanyára érve íjakat ragadtak a kezükbe, pontos célzásaikkal elűzték a sárkányt. A kifáradt harcosokat egy kun asszony látta vendégül mesebeli házikójában. Fogyott is a kemencében sült pizza! Az asszony furfangos kérdései nem hozták zavarba a csavaros eszű aprónépet, akik jól megismerték a helyi nevezetességeket.

Egymás között is vitézkedtek. Csatáztak a vízben, a szárazon labdát kergettek, vadászaton rókákat fogtak. Szívárványos eget kerítettek a fejük fölé, és bajtársias küzdelemben egymásért is kiálltak a siker érdekében. Naponta megküzdöttek a vérszívókkal is.

fagyizás...

A próbákat teljesítők egész héten találmányokat gyűjthettek saját készítésű börtársolyukba. Nagy volt az izgalom a táborban. Sürgött, forgott, versengett az apró nép. Hétfvégén aztán elverték

az összes vagyonukat, hogy kincsekkel megrakottan érkezhessenek haza.

Így ért véget a heti útjuk, de nem a nagy utazásuk, mely tudjuk egy véget nem érő kalandra hívja őket.

Aki nem hiszi, járjon utána...

Takaró Monika és Kovács Márta

Egy hetes "Szabadságon" járt Úrkúton a Juvenisz ifi

Az úrkúti öskarszt

Idén is megtartotta nyári táborát gyülekezetünk legfiatalabb ifjúsági csoportja, a Juvenisz ifi. A csapattal július 9-15. között Úrkútra mentünk, gyülekezetünk konferenciaközpontjába. Idei táborunk délelőtti előadásai a „Szabadság” témakörét járták körül, esténként pedig Noé útját követtük végig az özönvíz történetén keresztül. Hétfőn délután a szállás elfoglalását követően kihelyeztük az ifis üzenő falat, melyre a hét folyamán bárki írhatott, üzenhetett, gondolatokat oszthatott meg a többi táborlakóval. Vacsora után esti alkalmunkon arról hallhattunk, hogy milyen a világ az ember szemszögéből, és milyen Isten szemszögéből. Hogy Noé kora, és a mi korunk is lehet technológiailag, gazdaságilag virágzó, de Isten más mércével ítél, mindenestől megromlottnak és gonosznak nevezi a világot. Hallhattunk Noéről, aki a „DE” embere volt a maga korában, aki viselkedésével, gondolkodásával, életével ellentéte volt mindannak, ami a világ volt körülötte, és hogy az Isten az ilyen „DE” emberekre bízta az ügyét ma is. Az este második felében pedig csoportos

Activityben mérhették össze ügyességüket a fiatalok.

Kedd délelőtt Takaró Mihály irodalomtörténész érkezett közénk. Előadásában arról beszélt, hogyan függ össze az igazság megismerése a szabadsággal. Hallhattunk arról, hogy kétféle igazság létezik: az emberé és az Istené. Az ember igazsága olyan, mint a tudomány, ami 50-100 évente rációfol saját megállapításaira, az Istené azonban örök, amire megéri felépíteni egy életet. Csoportbeszélgetés és ebéd után autókba ültünk, és ellátogattunk az ajkai strandra, ahol fürdőzéssel, fagyizással töltöttünk fel az esti alkalom előtt. Vacsora után az áhítaton az ítélő és kegyelmes Isten természete fölött csendesedtünk el. Szó esett arról, hogy emberi fülünknek általában az Isten kegyelméről esik jól hallani. Pedig ugyanez az Isten hatalmas, erős, igazságos és ítélő Isten is, aki teremtésnek és pusztításnak is mindenható Ura, akit nem lehet félvállról venni, mert egyszer mindnyájunknak meg kell állni ítélőszéke előtt. De micsoda kegyelem, hogy nem a mindenkit elpusztító özönvízről szól ez a történet. Hogy Isten másik oldala talán még erőteljesebben kirajzolódik az események között. Mert Noé kegyelmet talált. Szinte újszövetségi az áthallás, ahogy Noé és családja a vész és pusztulás közepette is biztonságban voltak. Ahogy számukra a bárka jelentette a megmenekülést a pusztulástól, úgy jelenti ma számunkra Krisztus. A menekülésünk egyetlen útja a belé vetett hit, hogy az ítélet óráját majd túléljük, minden gyarlóságunk ellenére. Ugyanúgy furcsának és logikátlanak tűnhet ez számunkra, mint egykor Noé kortársainak, hogy egy öregember a pusztta közepén bárkát épített. Olyan veszély ellen készült, amiről sokan azt gondolták sosem jön el. De jó, hogy ma még nincs itt az özönvíz, és nyitva a bárka ajtaja... Az esti alkalmat követően közösen „Hangolódtunk” egymásra, majd az esti lefekvésre.

Szerdán a délelőtti előadást Takaró János lelkipásztor tartotta, és a szabadság eszméjéről beszélt közöttünk. Hogy a világ embere gyakran azért látja korlátozottnak és szabályokkal, tilalmakkal szegélyezettnek a keresztyén ember útját, mert hamis szabadságeszményeket táplál magában. Nem is gondolunk bele, hogy minden szabadságunk árát valaki megfizeti, legyen az anyagi jellegű, vagy beleáldozott energia, de minden szabadságnak ára van. Beszélt arról, hogy még saját tükörképünktől, genetikánktól sem vagyunk szabadok, akkor is meghatároznak ezek, ha nem akarjuk. A féltett szabadságunkról pedig hallhattuk, hogy ha csak őrizzük, semmi haszna. A szabadságunk saját életünkre nézve azt jelenti, hogy eldönthetjük, mi mellett köteleződünk el. Jelentse ez a szakmánk választását, vagy az Isten melletti döntést. És bár az elköteleződés sok áldozattal és lemondással jár, de gyümölcse csak az elkötelezett életnek van. Mivel a csoportbeszélgetés után esősre fordult az idő, tervezett programunktól némileg eltérve a táborhelyen maradtunk és közösen megnéztünk a közösségi média árnyoldalát és kockázatait feltáró Internetes zaklató című filmet. A tanulságos filmről utána közös beszélgetést tartottunk. A délután második felében a bátrabbak már kimerészkedtek a szikkadó foci pályára, illetve az udvarra játszani egyet vacsora előtt. Az esti étkezést követően arról a türelemről gondolkodhattunk, amelyre Isten tanította Noét. Mert az esőzés után nem a szárazföldre lépés ideje jött el, hanem a várakozásé. Több hónap csend a vizeken. Isten nem szól, a szelek nem mozdulnak. De Isten komolyan veszi ígéretét, nem feledkezik meg az övéiről. A szelek megmozdulnak, a víz apadni kezd. De a várakozás legnehezebb időszaka minden életszakaszban, amikor már majdnem eljött a megfelelő pillanat, de még várni kell. Mennyi mindent sürget idejekorán az ember az életében, de Istennél mindennek rendelt ideje van. Mindent nekünk készített ezen a világon, de az éretlenül letépett gyümölcs mindig savanyú.

De sok kárt okozunk saját életünkben és mások életében a türelmetlenségünkkel. Noé történetében a galamb visszaérkezése után néhány hét eltelik, és rá se lehet ismerni a földre. Megéri kivárni az elrendelt időt. Esti alkalmunk után közösen szurkoltuk végig a kivetítőn a Horvátország-Anglia VB elődöntőt, majd fáradtan nyugovóra tértünk.

Csütörtök délelőtt ifj. Takaró Tamást, gyülekezetünk beosztott lelkipásztorát köszönthettünk körünkben. Előadásában belső megköztözöttségeinkről, bizonytalanságainkról, félelmeinkről beszélt, valamint rámutatott, hogy ezek mögött milyen lelki okok húzódnak meg. De arra is adott iránymutatást, hogy ezekkel hogyan küzdhetünk a szembenézés, megismerés, a beszélgetés és a szeretet eszközeivel. Mert aki átéli, hogy szeretik és megtanul szeretni, megszabadulhat félelmeitől. Mert „A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet” (1 Jn. 4:18). Csoportbeszélgetés és ebéd után felkerekedtünk és közösen elindultunk Nagyvásonyba, hogy „bevegyük” a Kinizsi várat. Az alapos idegenvezetés után – amiből még azt is megtudhattuk, hogy a várban az 1970-es évekig König néni lakott a teheneivel – páholyból nézhettük végig a kor fegyvernemeit korhűen bemutató várjátékokat. Alig bírtuk kapkodni a fejünket a vágózó lovak, csattogó kardok és repülő lándzsák között. A lovagi torna keretein belül néhány vitéz fiunkat próbdá is avatták.

Frissen szerzett élményeink feldolgozásában némi fagyalt is segített, ami a nyári napsütésben különösen jól esett. Vacsora után az esti alkalmon a hála fontosságával foglalkoztunk. Noé történetét olvasva könnyen átsiklik a szemünk azon, mit is jelent Noé hálaáldozati oltára. Noé és családja a megelőző egy évet kényszeredett körülmények között töltötte, nem azt csinálták, amit szerettek volna, sok mindenben nem volt valódi döntési szabadságuk. A bárkából kilépve azonban kinyílik a tér, a lehetőségek. Élelemszerzés, házépítés, állattenyésztés, vízkeresés... annyi a tenni való. De Noé hálaadása döntés. Döntés, hiszen ez az első dolog, amit olvasunk a bárka elhagyása után. Nem a nehéz körülményekért, nem a katasztrófaért hálás Noé, hanem hogy az Isten mindennek ellenére megőrizte őt és családját. De a hála nem üres szó, az igazi hálának mindig látható következményei vannak. És Isten a hálás embert megáldja, Noéval szövetséget köt, velünk pedig Jézusban valami egészen újat kezd. Valami érthetetlen és meg nem érdemelten újat, ami egy más minőségű élet záloga. Lehetünk-e ezért elég hálásak? Az estét egy csepp szusszanás után vetélkedővel folytattuk. A csapatoknak idén is különféle szellemi kihívásokkal kellett szembenézniük, melyek a csapatok irodalmi, zenei, filmes ismereteire, kreativitására, bibliai műveltségére épített. Fogalmakat határoztak meg az „Ifipédia” fordulóiban, rímeket faragtak a „Művészakadémián”, Yoda mester sorait egészítették ki az „Úrkúti Oscar gálán”, szépirodalmi nyelvről fejtettek vissza dalszöveget a „Bábel-slágerben”, és boldogmondásokat is sorolhattak a „Bibliai kvízben”. A sok nevetéssel teli vetélkedő után kimerülten feküdtünk ágyba (legalábbis ami a vezetőséget illeti...).

Péntek délelőtt rendhagyó programunk volt. Közénk érkezett ugyanis Németh Béla népi művész testvérünk, aki Kreisz János presbiter testvérünk segítségével kis csoportokban

megtanította a fiataloknak a bőrdíszművesség alapjait, és mindenki készített magának egy gyönyörű kulcstartót.

A csapat többi része addig vetésforgóban tanulhatott el konyhai fortélyokat Vályi-Nagy Katalintól és Somlyai Boglárkától, pallérozhatta zenei műveltségét Brandenburg Ádámmal, illetve megcsillogtathatta „talentumait” egy bibliai játékban. Délután Gulyás János presbiter testvérünk érkezett közénk, aki bizonyágtételében arról beszélt, hogyan válik valóssá az ember életében Isten szabadítása és vezetése. Hitet erősítő előadás volt, amely újra emlékeztetett arra, hogy Isten jelenléte az életünkben kézzel fogható valóság. A szabadon töltött estét beszélgetéssel, pingpongozással, és focizással töltöttük.

A szombati napon a sporté volt a főszerep, az ifjú atlétáknak idén is lehetőségük volt összemérni sporttudásukat egyéni ping-pong, páros tollas, valamint csapatos röplabda és labdarúgás sportágakban. A kiadós testmozgás után jól esett az ebéd. Este sor került a vetélkedők második felére, amely során a csapatok bemutatták a bibliai jelenetekről készült GIF-jeiket, valamint a mexikói, a japán és az orosz futball válogatott Úrkúton tartott testi-lelki edzőtáboráról szóló előadásait. Az ünnepélyes eredményhirdetés után körbeültük a tábortüzet, ahol közös éneklés után mindenki

elmondhatta, mit visz haza az együtt töltött egy hétből lelki tarisznyájában. A beszélgetést imaközösséggel zártuk. Isten felé való hálával töltötte el a szívemet, hogy több fiatal testvérünk hangosan imádkozott a közösségben. Az este hosszú beszélgetésekkel zárult.

Vasárnap délelőtt a technika segítségével meghallgattuk az otthoni istentiszteletet, majd alaposan kitakarítottuk a táborhelyet. Ebéd után aztán autókba pattantunk és Budapestnek vettük az irányt.

Azt hiszem nem üres frázis azt mondani, hogy rendkívül gazdag és áldott hetünk volt. Sok-sok gyülekezeti tagunk megfordult nálunk Úrkúton segítőként, vendégként, előadóként, vagy csak látogatóként. Jó érzés volt otthon lenni a saját konferencia központunkban, jó érzés volt, hogy házigazdák lehettünk saját gyülekezeti tagjaink számára. Bele sem gondolunk sokszor, milyen nagy dolog ez. És örültem a nyiladozó, élet felé haladó hitnek és értelemnek a fiatalok szavai mögött a csoportbeszélgetéseken, közös imákban. Hálas vagyok azért, mert az Isten újra és újra emlékeztet arra, hogy az Igéje köré épülő közösségekben élet van. És ma is annak van gazdag élete, aki részese lehet annak a többnek, annak a titoknak, amit az Úr készített az övéinek.

Istené a dicsőség, Soli Deo Gloria!

ifj. dr. Takaró Mihály

Az utolsó Kisifi tábor

Gyülekezetünk Kisifi közössége idén júliusban utolsó táborát tölthette el úrkúti konferencia-központunkban ifj. Takaró Tamás lelkipásztor vezetésével. Bár Kisifisekként ez volt az utolsó táborunk, csoportunk azonban nem szűnik meg, csak egy új fejezet kezdődik életében, hiszen szeptembertől egybeolvad majd a Nagyifivel.

Mind magam, mind a közösség nevében elmondhatom, hogy egy Isten által gazdagon megáldott hétben lehetett részünk. Tizenhárom év emlékeiért, örömeiért és áldásaiért adtunk

hálát Istennek és közösségünk hűséges vezetőjének, földi pásztorának, Tominak.

Rendhagyó lelki hétben lehetett részünk több szempontból is, hiszen ezúttal sem előadók sem segítők nem érkeztek közénk, illetve a megszokott napirendünk is változott: a reggeleket egyéni csendességgel kezdtük, a Zsoltárok könyvéből előre megadott igeversekkel, majd a délelőttök folyamán Jézussal való találkozás-történetekről tartott evangélizációkat Tomi: Nikodémus, a samáriai asszony, a házasságtörő nő, a kapernaumi királyi ember és Péter történetén keresztül ismerhettük meg Jézus gyógyító erejét, büntörlő- és megbocsátó hatalmát és azt, hogy Ő maga az élő víz, az örök életnek forrása. A délelőtti alkalmakat csoportbeszélgetések követték, ahol fiúk és lányok különváltva beszélgettünk, gondolkodtunk közösen az elhangzottakról. Sok-sok áldott felismerés és Jézussal való találkozásért könyörgő imádság született ezeken a délelőttökön.

Esténként ifj. Kreis János, Kovács Bori és jómagam tartottunk „esti” áhítatokat a jézusi üdvtörténetről. Az első két alkalommal két ószövetségi próféciaíró hallhattunk: a majd világra érkező és a kígyó fejére taposó Emberfiáról, és a Fájdalmak férfiaról, akinek sebei által gyógyulhat majd meg az, aki hisz Őbenne. Aztán két újszövetségi igeversről volt szó: a testté lett Igéről, aki közöttünk lakozott,

majd a már keresztben szenvedő Krisztusról, aki örömhírt hirdet a mellette függő latornak.

A sok gazdag lelki táplálék mellett szükség volt némi lazításra is: zánkai strandolások, strandröplabda- és focimeccsek segítettek a testi felüdülésben, Herendi Porcelángyár-látogatás pedig a kulturálódásban. Esténként tábortűz mellett beszélgettünk, játszottunk és képeket vetítettünk az elmúlt évek szép emlékeiről.

Hálásan köszönjük a hetünkért elmondott imádságokat és a támogatást, amelyet közösségünk kapott az elmúlt évek során az egész gyülekezettől. Pecsétként, áldott hetünk és egyben utolsó táborunk végén egyik testvérünk átadta életét Krisztusnak.

Csobán Nóra

Párkapcsolat, házasság, gyermekvállalás

A Nagyifji nyári konferenciája, immáron megszokott módon, Balatonfüzfőn zajlott.

Az idei évre hetünk fő témája, a párkapcsolat, a keresztyén házasság, azok különböző módon való megközelítése és azokról való közös gondolkodás volt.

Előadónk egytől egyig, komoly szakmai és élettapasztalataikkal előttünk járva, valóságos,

igaz, bibliai alapokon nyugvó, élő hittel átélt tapasztalataikat hozták közénk. A hetet Kálmán Béla lelkipásztor nyitotta meg. Előadásában a társ nélküli idősokról, egyedüllét idejéről, annak kegyelmi ajándékként való elfogadásáról, helyes megéléséről beszélt. Táborunk második napján előadónk Kiss László lelkipásztor volt, aki a bibliai házasságfogalomról beszélt közöttünk. Arról, hogy a mai modern világ házasságról vallott fogalma merőben más, mint a bibliai házasság fogalma. Más a szeretet milyensége, mélysége és tartóssága tekintetében. A szeretet fogalma ugyanis a Biblia szerint örökké való, egy házasságban is, nem ideig-óráig, nem csak addig, amíg minden szép és jó, hanem holtodiglan-holtáiglan tart, ahogyan Isten is örökké való szeretettel szeretett bennünket. Előadónk volt még Gulyás János presbitertestvérünk, aki a hívő keresztyén házasság és a gyermekáldás nehézségeiről, szépségeiről, biblia szerinti megéléséről beszélt közöttünk, élő és hiteles, saját életéből hozott példákkal alátámasztva mondanivalóját. Öröm volt látni, hogy így is lehet, hogy Istennel együtt egy házasságban, gyermekvállalásban együtt járva a hit útjait, milyen áldásokat kaphatunk Istentől. Mácsodi Ferenc lelkipásztor, a megbocsátás misztériumáról beszélt közöttünk. Arról, hogy minden ember szíve hordoz mások által „felírt” bűnöket, sebeket, hiányokat. Ezeket a szív hústáblákra felírt adósságokat vagy elengedjük, vagy másokkal kifizettetjük. A Biblia szerinti, egyetlen helyes út csakis az elengedés, a megbocsátás lehet. A megbocsátásnak azonban van egy nehéz útja, nem egyik pillanatról a másikra történik. A megbocsátás folyamata, hogy meg kell engedni magunknak az érzéseket, a haragot, a szomorúságot, a félelmet, az örömet. Csakis ezek átélésével juthatunk el a megbocsátásig. Meg kell bocsájtanunk egymásnak, ahogyan Krisztus is megbocsájtott nekünk. Hetünk utolsó előadója pedig Szőke Etelka pszichológus-lelkipásztor, családterapeuta volt, előadása

pedig a házasság lélektanáról szolt a szexualitás szemszögéből. Arról, hogy szexualitásunkba belevisszük érzelmi, és kötődésbeli habitusainkat is. Ezek a kötődési típusok meghatározzák azt, hogy mit viszünk bele házasságunkba, hogyan éljük meg a szexualitást. Fontos, hogy akármit is hozunk magunkkal vállaljunk érzelmi kockázatokat, merjük kiszolgáltatni magunkat érzelmileg Isten felé és házastársad felé is. Szeretet kapcsolatban lehetséges a fejlődés, a változás, kötődési sebeink ott gyógyulhatnak meg. A napi előadások mellett esténként pedig evangelizációs sorozaton vehettünk részt, ami idén a Jelenések könyve 2,4 („De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad”) igeszakaszról szolt közöttünk. Arról a fontos üzenetről hallhattunk, hogy hívő életünk során, az Istentől való eltávolodás, a mindennapi élet nehézségei és a világ csábítása sokszor a megtéréskori első szeretet elhagyását, Isten iránti szeretetünk háttérbe szorulását, elhidegülést, szeretetnélküli, megszokásokkal teli szolgálatot eredményez.

kép az Internet 7köznapi pszichológia c. oldaláról

Erre az útra hívott tehát Jézus a héten minket, számot vetni, az első szeretet dolgában, és visszatérni hozzá valósággal. Az első szeretet állapotába való visszatéréshez emlékeznünk kell hitünk mérföldköveire, visszaemlékezni életformáló igéinkre, amiket kaptunk. Visszatérni Jézushoz Luther szerint naponkénti megtéréseinkben tudunk. Szükségünk van újra

és újra visszatérni, akár naponkénti csendességeink által. Azt hiszem, elmondhatom, hogy igazán áldott héten vagyunk túl, az itt kapott üzeneteket mindannyian bátran visszük magunkkal mindennapjainkba, hogy formáljon, építsen, gyógyítson bennünket.

Soli Deo Gloria!

Nagy Zsófia

Mini ifi tábor

Idén immár negyedik alkalommal tölthettünk együtt egy áldott hetet Balatonfüzfőn a Mini ifi tábor kereteiben. Bár úgy tűnt, épp csak megérkeztünk, már indulnunk is kellett vissza, nagyon tartalmas és felejthetetlen napok állnak a hátunk mögött. Most sem maradtak el a lubickolások a gyönyörű Balatonban, a késő estébe nyúló beszélgetések, valamint az olykor „vérre menő” kártyázások. Nem beszélve a kalandparkról, ahol próbára tettük fizikai képességeinket is. Ezek mellett azonban sokkal többet kaptunk, mint egy jó hangulatban eltöltött hetet.

Az előadások olyan témákat boncolgattak, amelyek minden fiatal életére hatással vannak. Ilyen volt például egy keresztyén házaspár beszámolója a saját házasságukról, családjukról, melyben feltárták a párválasztás nehézségeit, egyéni tapasztalataikat, és tanácsokkal láttak el bennünket. Berkó Lajos ifi vezetőnk a keresztyén munkamorálról és a hivatásról beszélt nekünk, valamint arról, hogy mit mond a Biblia a munkáról. Abban is megerősített minket, hogy ne kivonuljunk a világból, mint a remeték vagy a szerzetesek, hanem legyünk „sóvá és világossággá” a világban. Az elhívásról tehát már tőle is hallhattunk, végül azonban Kálmán Csaba előadásában csúcspontot ért el ez a téma, aki a megtérés és az elhívás nehéz fogalmait hozta elénk. Rengeteg kérdésre

kaptunk választ abban a pár órában, amit velünk töltött.

táborozó fiatalok

Emellett minden reggel Csobán Nóra testvérünk szolgálatát hallhattuk, mely a „Kezdjük zsolttárral a napot!” címet viselte. Hatalmas áldás volt minden reggel, közvetlenül ébredés után zsolttárokot hallani és értelmezni; valódi táplálékként szolgált a reggeli előtt. Esténként ifj. Kreis János testvérünk szolgált egy evangelizációsorozattal, mely Péter életének állomásait kísérte végig. Az utolsó evangelizáció, amely péntek este volt, mindenképpen különlegesnek mondható. A közös imádkozás végén nagyon sokunknak gördültek le könnycseppek az arcán, és katartikus élménnyel lettünk gazdagabbak. Talán merem állítani, hogy mindenkiben megmozdított valamit ez az este, még ha mindannyian mást is éltünk át. Néhányan megtapasztalhattuk az újjászületés csodáját, leírhatatlan élményét is, és új szívet kaphattunk az Úrtól. Ezek után a szombati bibliatanulmányozás és csendesség csak még nagyobb ajándék volt. A vasárnapi istentisztelet, amelyet Alsóörsön hallhattunk Kálmán Csaba lelkipásztortól, pedig igazi megkoronázása volt a hétnek.

Vidámságban is bőven volt részünk. Csapatokra osztva különböző bibliai történeteket dolgoztunk fel musical formájában, ami jó pár örömteli

pillanatot okozott mindenkinek. Egy Éden Fashion Show keretein belül megalkothattuk a legdivatosabb Ádám és Éva öltözékeket, valamint – ez már egy kicsit komolyabb feladat volt – zsolttárt is írtunk egy-egy ifjúsági ének dallamára.

Rengeteg öröm, kacagás, csendesség és szeretet jellemezte tehát az egész táborunk, amiért nem lehetünk elég hálásak. Mint ahogy azért sem, hogy ilyen Mennyben kötöttet barátságok részesei lehetünk, és hogy ilyen lelkiismeretes ifi vezetőnk, kísérőink és előadóink voltak. Túlsordult szívvel érkeztünk haza.

Molnár Dorina

Az elkövetkező hónapok tervezett gyülekezeti eseményei:

- Szeptember 24-26. Takaró Tamás evangélikációs szolgálata Berekfürdőn.
- Szeptember 27. Anima Soni koncert a Lónyay Utcai Református Gimnáziumban.
- Szeptember 30. Takaró Károly püspök kibúcsúztatás a kelenföldi gyülekezetből, gyülekezetünk elnökségének részvételével.
- Október 14. Dr. Balla Péter rektor szolgálata gyülekezetünkben.
- Október 20-22. Fifa csendes hétvége Vácon.
- Október 27. Kisújszállási Phoenix Vegyeskar szolgálata gyülekezetünkben.
- Október 28. Úrvacsorával és kórus szolgálattal egybekötött reformációi istentisztelet.
- Október 29-november 4. ökumenikus reformációi előkészítő sorozat.
- November 1-4. Felnőtt ifjúsági csoport mátraházi csendes hétvégéje.
- November 26-november 30. Adventi előkészítő sorozat.
- December 9. Asszonykarácsony.
- December 16. Kórusunk karácsonyi koncertje.
- December 21. Ifi karácsony.
- December 22. Gyermekkarácsony.

December 25. Karácsony I. Úrvacsoraosztással és kóruszolgálattal egybekötött ünnepi istentisztelet.

December 26. Karácsony II. Úrvacsoraosztással és ifi kóruszolgálattal egybekötött ünnepi istentisztelet.

December 31. Évzáró istentisztelet.

2019. január 1. Évnyitó, áldáskérő istentisztelet.

Kitekintő

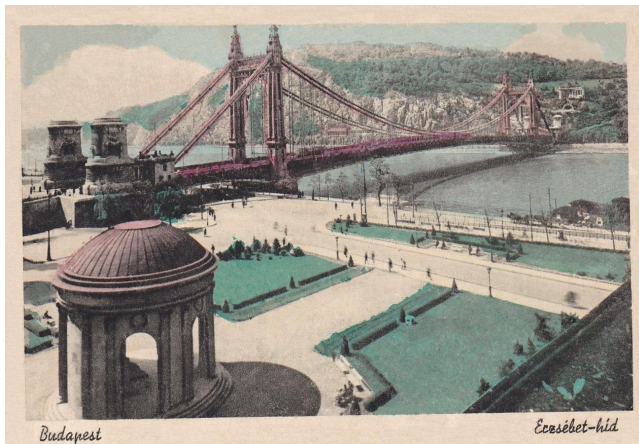
Évfordulók szeptember 15 - december 15-ig

1848. október 2. 170 éve

Gróf Batthyány Lajos, az első felelős magyar minisztérium vezetője lemondott tisztségéről.

1903. október 10. 115 éve

Megnyitották a (rég) Erzsébet hidat Budapesten.

1953. október 16. 65 éve

Meghalt Nyíró József erdélyi magyar író.

1803. október 17. 215 éve

Megszületett Deák Ferenc, akit kortársai "a haza bölcsé"-nek neveztek megfontoltsága és tisztessége miatt.

1803. október 19. 215 éve

Megszületett Nagysándor József honvéd vezérőrnagy, honvéd tábornok, az aradi vértanúk egyike.

1878. október 21. 140 éve

Megszületett Krúdy Gyula író, hírlapíró, a modern magyar prózaírás mestere. (Szindbád, A vörös postakocsi).

1613. október 27. 405 éve

Meghalt Báthory Gábor erdélyi fejedelem.

1918. október 30. 100 éve

Budapesten a felfegyverzett munkások és a katonák tüntetésével kezdetét vette az "öszirózsás" forradalom.

1918. október 31. 100 éve

Három sikertelen merénylet után Budapesten lelőtték az 57 éves gróf Tisza István egykori miniszterelnököt.

1993. november 1. 25 éve

Életbe lépett a maastrichti szerződés.

1938. november 2. 80 éve

Az első bécsi döntés alapján Magyarország visszakapta Szlovákia és Kárpát-Ukrajna déli övezetét.

1903. november 3. 115 éve

Kormányt alakított Tisza István gróf, aki először 1905.06.18-ig volt Magyarország miniszterelnöke.

1928. november 7. 90 éve

Meghalt Tóth Árpád költő, műfordító, újságíró.

1483. november 10. 535 éve

Eislebenben megszületett Luther Márton német teológus, a reformáció elindítója.

1938. november 11. 80 éve
Az első bécsi döntés értelmében Kassát visszacsatolták a Magyar Királysághoz.

1773. november 17. 245 éve
Megszületett Csokonai Vitéz Mihály költő (Dorottya, Lilla érzékeny dalok).

1883. november 26. 135 éve
Szekszárdon megszületett Babits Mihály költő, író, irodalomtörténész, műfordító (A gólyakalifa).

1223. november 29. 795 éve
A pápa jóváhagyta és engedélyezte a Ferences rend működését.

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged”

(János 17:3.)

Pesterzsébet, 2018. július 15.
Takaró Tamás, esperes

„ÍME ÉN BOCSÁTOK TI BELÉTEK LELKET, HOGY MEGÉLEDJETEK”

Lectio: Ezékiel 37; 1-14

„Lőn én rajtam az Úrnak keze, és kivitt engem az Úr lélek által, és letőn engem a völgynek közepette, mely csontokkal rakva vala. És átvitt engem azok mellett köröskörül, és ímé, felette sok vala a völgy színén, és ímé, igen megszáradtak vala.

És monda nékem: Embernek fia! vajjon megélednek-e ezek a tetemek? és mondék: Uram Isten, te tudod! És monda nékem: Prófétálj e tetemek felől és mondjad nékik: Ti megszáradt tetemek, halljátok meg az Úr beszédét! Így szól az Úr Isten ezeknek a tetemeknek: Ímé, én bocsátok ti belétek lelkét, hogy megéledjete. És adok reátok inakat, és hozok reátok húst, és bőrrel beborítlak titeket, és adok belétek lelkét,

hogy megéledjete, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.

És én profétálék, amint parancsolva vala nékem. És mikor profétálnék, lőn zúgás és ímé zörgés, és egybemenének a tetemek, mindenik tetem az ő teteméhez. És látám, és ímé inak valának rajtok, és hús nevedett, és felül bőr borította be őket; de lélek nem vala még bennök.

És monda nékem: Prófétálj a léleknek, profétálj embernek fia, és mondjad a léleknek: Ezt mondja az Úr Isten: A négy szelek felől jőjj elő lélek, és lehelj ezekbe a megölettekbe, hogy megéledjenek! És profétálék amint parancsolá. És beléjök méne a lélek s megéledének, s állának lábaikra, felette igen nagy sereg.

És monda nékem: Embernek fia! ezek a tetemek az Izráel egész háza. Ímé, ezt mondják: Elszáradtak a mi csontjaink és elveszett a mi reménységünk; kivágtunk! Annakokáért profétálj, és mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Ímé, én megnyitom a ti sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem! s beviszlek titeket Izráel földjére. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor megnyitándom sírjaitokat és kihozlak titeket sírjaitokból, én népem! És adom az én lelkemet belétek, hogy megéledjete, és leteszlek titeket a ti földetekre, és megtudjátok, hogy én, az Úr, szóltam és megcselekedtem, ezt mondja az Úr Isten.”

Kedves Testvérek! A világ népeinek vannak, nem csak győzelmei és sikerei, hanem felejthetetlen történelmi tragédiái, amely tragédiák élnek, ismeretese, az újra születő, új generáció tagjai számára. Nekünk magyaroknak is vannak nagy történelmi tragédiáink, amelyekre időről-időre emlékezünk és igyekszünk beszélni is róla az utánunk jövő generációknak, hogy soha el ne felejtsek. Ha csak Muhit mondom, Mohácsot, Don-kanyart, sorolhatnám, hosszú a sor, a történelmi tragédiák sora.

Izraelnek, a zsidó népnek is voltak ilyen, igazán nagy történelmi tragédiái, amelyeket soha nem felejtettek el. És mind máig, ahol zsidó emberek ünnepelnek, összejönnek és emlékeznek, nem szégyellik, újra és újra felelevenítik ezeket a nagy történelmi tragédiákat. Ilyen volt például a több évszázados egyiptomi rabszolgaság! Rettenetesen megalázó, és több évszázadon

keresztül így tartotta őket az Isten, mígnem végre elkezdtek kiabálni az ég felé bocsánatért. De talán Izrael népének legnagyobb tragédiája a babiloni fogság volt. Egy nagy világbirodalom pusztította őket, leöldösték a zsidó emberek java részét. Akik megmaradtak, azokat elvitték rabszolgának. Voltak, akik a pusztító háború közepette, érthető módon menekültek. Voltak, akik otthon maradtak, és hosszú időn keresztül a lerombolt ország romjai közt tengették az életüket.

Ez a babiloni fogság azzal is járt, hogy előtte lerombolták a nagy, egyetlen kultuszi helyüket, a templomot, és azzal zárult, hogy Izrael államisága megszűnt. Minden reménytelennek látszott, jogosan. Kilátástalannak, siralmasnak, elveszettnek. Még hozzá végérvényesen elveszettnek látszott. És ebben a katasztrófális helyzetben, aminek a jelzőit csak érinteni tudom, mert nem erről kell beszélnem, ebben a katasztrófális és teljesen lezárt tűnő és kilátástalan élethelyzetben Isten parancsot adott Ezékielnek, aki az ő prófétája volt. Hadd mondjam az egyszerűség kedvéért így: Isten szócsöve, Isten szája a népe számára. **És Isten azt mondta neki, hogy a teljes összeomlásban, a teljes kilátástalanságban, a teljes széthullásban, reménytelenségben, katasztrófában, drámában, csődben, hirdesd az én beszédemet a megmaradt népnek, hirdesd, hogy mi az akaratom és hirdesd, hogy mit ígérek.**

Ezékiel különös módon kapta Istentől azt, amit mondania kellett, egy látomás formájában. De előtte mond egy nagyon érdekes dolgot az ige, azt, hogy **rátette Isten a kezét Ezékielre**, mert minden így kezdődik egy ember életében, hogy ráteszi a kezét Isten. Felemelte és vitte egy völgybe. Egyszerre félelmetes és csodálatos, mikor valaki átéli mit jelent, - márpedig átélhető - , hogy Isten rátette a kezét az életemre. Kiemelt és beszélni kezdett velem.

És kedves testvérek a különös ígéhez, különös igehallgatókat adott neki az Isten ebben a látomásban. Halott emberek kiszáradt csontjainak kellett prédikálnia egy völgyben. Ez a völgy tele volt már meghalt emberek elszáradt csontjaival. Isten azt mondta neki, hogy azért kell prédikálnia, hogy meglássátok azt a csodát, hogy a csontok megelevenedhetnek. **És ott, ahol most**

halál van, kiszáradás, pusztulás, ott élet lesz.

Amikor ezt a történetet az ember elolvassa életében először a Bibliában, vagy hallja, akkor az a szó jut eszébe: **képtelenség**. Én sokszor azt élem át, hogy élőknek hiába prédikálok éveken, évtizedeken át. Isten pedig azt mondta Ezékielnek: Prédikálj a csontoknak, amelyekkel teli van a völgy és már kiszáradtak nagyon, és meg fognak elevenedni. **Képtelenség!** Mert a halál az halál. A vég az vég. A pusztulás az pusztulás. **Badarság!** Pál apostol később beszél erről, és azt mondja, hogy egyes igehirdetéseit hallgatóinak az Isten ígéje bolondság. A legtöbb embernek ez az első reakciója: ez bolondság! Bolondság lenne halottak csontjainak prédikálni, várva, hogy újra legyen rajtuk hús, ín, bőr és legyen bennük lélek, azaz élet. Teljes képtelenség. De ha mégis valahogy ez lehetséges, az még nagyobb képtelenség, hogy mindezt az ige hirdetése el tudná végezni.

Még mielőtt ebben a különös, rendkívüli igemagyarázatba belemennék, hadd mondjam el nektek, hogy az én ifjúságomnak volt egy olyan szakasza, amikor én teljes képtelenségnek tartottam mindazt, amit ezen a szószéken az apám szájából hallottam. Nem hittem belőle semmit, egy szót sem. **Badarságnak tartottam, bolondságnak.** Szép, nagyon emberi, nagyon logikus, nagyon humánus. De ettől majd egy tolvaj nem lop? Egy parázna nem marad parázna? Egy hazug nem hazudik tovább? Egy hitetlen nem marad hitetlen? Egy száraz csont nem marad száraz csont?

Isten megkérdezte Ezékieltől: *„Ezékiel, életre kelnek még ezek a csontok?”* Mintha azt kérdezte volna: *Ezékiel, te lehetségesnek tartod, hogy a völgyben lévő halott csontok újra összeállnak, és emberek lesznek ott és élnek újra? Te ezt hiszed?* Így válaszolt a próféta: *„Ó, Uram, Uram te tudod!”* – *„Akkor kezdj el prédikálni!”* – parancsolt Isten. Ez a különös, csodálatos, több, mint kétezer-ötszáz év történelmi távlatából felhangzó ige ma is érvényes üzeneteket hordoz.

Az ige fő üzenete Isten személyében és hatalmában van. Akiről a legtöbb ember úgy beszél, hogy a "jó istenke", kicsinyítő képzővel. "Istenke", mert neki nem Isten az Isten. Akinek én mondom meg, amit akarok, és neki egy dolga van, hogy tegye, amit én akarok, és úgy. Ő az "istenke". Csakhogy a Biblia ilyen Istent nem

ismer, ilyen Isten nincs. "Istenke" nincs. Csak hatalmas Isten van. Csak mindenható Isten van. **Olyan Isten, aki a semmiből világot teremt, a halálból életet, a pusztulás helyén új kezdetet, aki fölött nem úr a tér és az idő.** Csak ilyen Isten van. Más Isten csak a fejünkben van, a gondolatainkban, de nem ő az Isten.

Testvérek, Istennek van hatalma halottat feltámasztani. Istennek van hatalma egy egész népet megújítani. Istennek van hatalma a halálból életre kelteni. **És mindehhez elég Istennek a szava.** Hány ezer év óta milliók és milliók letérdelnek Isten szavára. Mind bolond? Mi történik emberekkel, akik templomokat töltenek meg mégiscsak? Mindenki bolond? **Istennek a szava elég, hogy ott, ahol halál van, élet legyen.** Ott, ahol kárhozat van, üdvösség legyen. Ott, ahol összeomlás van, új kezdet legyen.

Isten diagnózisa Izraelről az volt, hogy akkor, ott, ők halott, csonthalmaz. Kiszáradt, halott csonthalmaz. Így mondja maga az Isten Ezékielnek: „*Ezek a tetemek Izrael egész háza.*” Jaj, amikor Isten tévedhetetlen szeme így lát egy népet, egy egész népet! Jaj, amikor Isten szeme így kell, hogy lássa az egyházat, a gyülekezeteinket, papokat, hívőket, vallásos embereket, engem és téged, hogy kiszáradt, halott csontok vagyunk csak.

Én tudom, hogy nagyon nehéz elfogadni Isten ítéletét, hátha nem látja jól, hátha nincs is, hátha téved, biztos nem tud rólam mindent! Dehogyan nem! Mindent tud! El sem hiszed, még mielőtt a gondolat megfogalmazódik benned, mondja az írás, tudja. Nincs előtte titok. Nem "istenke" ő, hanem a világmindenség ura. Nem te rendelkezel vele, ő csinál belőled, amit akar, ha akarja. **Nagyon nehéz elfogadni nekünk, amikor Isten ítéletet mond.** Akkor is ha tévedhetetlen. Nagyon nehéz. Mert védjük magunkat, mert bizonytalanok is vagyunk. De Isten ilyennek látta az egész népet: halott csontok, semmi több, hullahegyek. Nem élnek. „*Az a neved, hogy élsz. De halott vagy.*” Ez azt jelenti, hogy itt jársz, vagy. De Isten diagnózisa mindent lát, és tudja, hogy ki az, aki halott csont, nincs benne élet. És el fog veszni. **Isten ítélete mindig az igazság kimondását jelenti.**

Kedves testvérek! Ha rátekintünk ma itt Európában a keresztyénségre, ha rátekintünk a mi magyar népünk házára, teli van ez a világ

halottak csontjaival. Mondok néhányat. Ezerszámra ürülnek ki keresztyén templomok Európában. Ezer számra. És rombolják le őket, vagy alakítják át őket. Hol vannak, akik oda jártak? Élnek? Lelki értelemben élnek, vagy halott csontok? És vajon az a sok tíz, meg százezer, akiket megkereszteltünk itt ebben a templomban, vagy egy másik keresztyén templomban, élnek? Hol vannak a megkeresztelt gyermekeink? Hol vannak a megkeresztelt unokáink? Élnek? Hol vannak az úrasztalánál esküt fogadó házások? Élnek? Hol vannak a konfirmáltak és bérmálkozottak? Élnek? Vagy halott csontok? Vajon él az, aki évszámra egyetlen egyszer sem kívánczik Isten szava közelébe? Él? Aki magát keresztyén embernek mondja, és hét, és hónapszámra, és évszámra nagyon kényelmesen éli az életét Isten nélkül, él? A Biblia szerint halott csont.

És ha mellettem tönkre megy a feleségem, a gyerekem, az unokám, élek én, mint keresztyén ember? Miközben azt mondom, hogy az vagyok. Tényleg? Vajon akiket a lelkiismeret időnként besodor egy templomba, élnek, vagy halott csontok? Akik úgy gondolják, hogy a saját lelkiismeretüket megnyugtadják azzal, ha időnként dobnak az Úr Istennek. Dehogy dobhatsz! Az Istennek semmi reszli-re nincs szüksége. Nélküled is él az egyház, és megmarad az idők végéig. Ha soha be nem teszed a lábad, akkor is. De vajon ott, ahol én vagyok, ahol te vagy, ha azon múlik, hogy te, aki magadat keresztyénnek vallod, mit teszel, kinyitnánk még Pesterzsébet központban a templom ajtaját? Ha azon múlna ennek a gyülekezetnek a sorsa, amit te adsz érte, hogy élve maradjon, lenne holnap is? Élünk, vagy halott csontok vagyunk? Nem teljesen mindegy lenne neked, hogy itt nyitva maradna, vagy ezt is lerombolnák egyszer? **Mit teszel érte, ha élet van benned? Akkor harcolsz érte! A halott csont nem harcol semmiért.** Pusztuljon! Nem kell! Ám lelkünk rajta.

Halott csontokkal van tele az egyház völgye is. Időnként feltűnő és eltűnő halott, magukat keresztyénnek mondó, halott csontokkal. Akikben nincs élet, ezért élet sem támad körülöttük, csak halál. Mert nem élnek. Teli vagyunk vallástalan közömbösökkel és vallásos közömbösökkel. Élnek vagy halott csontok?

„Vajon megelevenednek még?” – kérdezte Isten Ezékielt. Elhisszük, hogy Istennek van hatalma? Ezékiel azt mondta: „Uram, csak te tudod, hogy megelevenednek-e ezek a csontok.” És elkezdte hirdetni az ígét a halott csontoknak, a süketeknek, az elveszetteknek, a reménytelenség ellenére és közepette is. **És az történt, hogy megelevenedtek a csontok.** De Ezékiel mondta az ígét, hirdette Isten beszédét a testét, lelkét már elveszítetteknek, a halottaknak.

Mit is mond neki? Hogy szól a prédikáció, amit Isten rá bízott? Hogy mit prédikáljon, mit mondjon a halott csontoknak? Ezt kellett mondania: „*Ti száraz csontok! Halljátok az Úr igéjét. Így szól az Úr, az én Uram, ezekhez a csontokhoz. Én lelket adok belétek és életre fogtok kelni.*” Amikor Isten megformálta a Biblia szerint az első embert a föld porából, úgy lett élő lélekké az ember, hogy Isten lelket lehelt belé, és így lett az ember élő lélekké. **Istennek van hatalma rá, egyedül neki, hogy élő lélekké legyenek az ige hallgatása közben a halott csontok az elveszett, elkárhozott emberek.**

Kedves testvérek! Ugye az volt a furcsa abban, amit Isten rábízott, hogy Ezékiel körül ott álltak a túlélő, élő emberek. Hogy lehet ezekre azt mondani, hogy halottak? Itt sétálnak. Köztük élek. Hogy lehet ezekre azt mondani, és ezeknek azt mondani, hogy azt üzeni az Isten, hogy halottak vagytok. Hát hallják élnek, mint ti! Pont úgy éltek e földi mérték szerint. A biológia törvényei szerint mi mindnyájan élünk. Hogy lehet ilyen badarságot mondania Istennek? Hogy csak halott csontok vagytok, de én adok belétek lelket, hogy éljete. Ezékielnek a látható valóság ellenére, hogy ezek az emberek még élnek, kellett mondania, azt, amit prédikált.

És akkor jöjjön befejezésül az, hogy mi az a kegyelem, amit Isten meghirdetett. Testvérek! **Az igehirdetés lényege, mindig, mert nem lehet más, az Isten bűnbocsátó szeretete.** Először Isten elmondja a diagnózist, aztán a terápiát. Senkinek az élete soha nem fog megváltozni, csak ha először elfogadja Isten diagnózisát önmagáról, és elfogadja Isten gyógymódját. Mi ez? **Ez annyi, hogy megbocsátottam a bűneidet, amelyek miatt halott voltál.** Ennyi. És amelyik igehirdetésben ezt nem hallod, az nem volt igehirdetés. Amelyikben ezt nem hallod, ott nem voltál istentiszteleten, még ha

templomban is jártál. Azt kellett hirdetni, hogy életre keltő mennyei evangélium csak egy van, és ez így hangzik: **Van Istennél bűnbocsánatod.** És ezért, és így van megújulás, van újjászületés, van feltámadás. Van minden hitetlenségében, okoskodásában és engedetlenségében halott embernek, van minden kiszáradt csontnak.

Drága testvérek! Nincs más lehetőség. **Vagy meghalunk a bűneinkben egyszer, vagy elfogadjuk egyszer Isten bűnbocsátó szeretetét és engedünk megújító, újjá teremtő, új életet adó kegyelmének.** Vagy-vagy. Nincs arany középút. Itt nincs sunyiskodás. Itt nincs ügyeskedés. Itt nincs váratlan belépő, hogy: *Ki tudja, mi lesz majd, ha meghalunk!* Megmondja Isten igéje előre, hogy véletlenül se mondd, hogy nem tudom. Lehet, hogy te nem tudod, de Isten kijelenti. Vagy érdekel vagy nem. Isten azt akarja, hogy érdekeljen, mert nagy árat fizetett azért, hogy megbocsátotta a bűneidet.

Testvérek, a bűnbocsánat evangéliuma nem más, mint a keresztről való beszéd. És Pál apostol azt mondja, a keresztről való beszédéről, hogy bolondság azoknak, akik elvesznek. Bolondság marad mindörökké azoknak, akik elvesznek. El lehet menni ebből a templomból is hétről-hétre, hogy szerencsétlen bolond pap, mikről beszél ez! Azt mondom, amit Isten megíratott. Bolondság mindenkinek a keresztről való beszéd. Pál hozzáteszi, azoknak, akik elvesznek, akik száraz csontok maradnak ott a völgyben. Hozzájuk hasonló száraz csontok. „*De nekünk, akik üdvözülünk,*” - folytatja Pál – „*Istennek ereje.*” **A keresztyén igehirdetés mindig Jézus Krisztusról szól, mégpedig mint megfeszítettről.**

Amit nem egy arany fülbevalóval a fülünkben kell hordani, nem a kezünkre kell tetováltatni, nem a bokánkra kell tenni, mert nem ott van a helye. Ez kigúnyolása a keresztnak, semmibe vétele. Meghirdetése annak, hogy ez egy bolondság, játék. Mindegy, hogy lóherét vagy keresztet teszek oda, vagy krucifixet, vagy amit akarok. Nem mindegy? Egyáltalán nem mindegy. **Csak Jézusban kapunk új életet és leszünk halottból élökké.**

Amikor Ezékiel próféta szó szerint elmondta a halott csontoknak, amit Isten mondott neki, nem tett hozzá, és nem vett el belőle. És megelevenedtek a csontok, és újjáéledt az egész

halott Izrael és él ma is. Nincs más esélye a halálból kiszáradt, csontállapotból, élettelen, lelki állapotból újjáéledni, megújulni, feltámadni és élni senkinek sem, csak egyféleképpen: **a keresztnél, Isten bocsánata, evangéliumának meghallása és elfogadása által.**

Testvérek, a bajaink megoldása Jézusnál kezdődik, rossz helyre megy, aki bárhová máshová megy. **A bajaid megoldása Jézusnál kezdődik.** Nem a férjednél, nem a feleségednél. Nem az egészségi állapotodnál. Nem a körülményeidnél. Nem vetted még észre, hogy hiába változik, te nem leszel más? Lényegileg semmi nem változik. A bajaink megoldása Jézusnál kezdődik. Ha nem ott kezded, sose oldasz meg semmit. És még a halál sem fog megoldani semmit. A bűnbocsánat evangéliumát helyezd az életedbe minden elé. Ne a bajaidat, ne a gondjaidat, ne az elviselhetetlen másik embert, a bűnbocsánat evangéliumát helyezd az életedbe minden elé. És ha majd legközelebb elcsendesedsz sok keserőséggel a szívedben, ennyit talán meg tudsz jegyezni. **Az első a bűnbocsánat evangéliuma, amit meghirdetett nekem is az Isten.**

Az élet kezdete és forrása az Istennek Jézusban adott bűnbocsánata jóhírében és valóságában van, neked is. Miközben Ezékiel a halott csontoknak prédikált, Isten újjáteremtette azokat a csontokat, és a maga lelkét adta beléjük. Ha rádtéve most a kezét Isten, és életed siralomvölgyébe el tudott vinni, és ha láttad magadról a valóságot, hogy száraz csont vagy, vállald el, és hidd el, Istennek minden lehetséges.

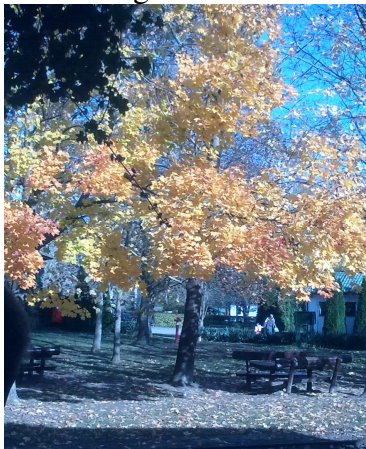
Veled is. **Van hatalma rá, hogy a csontjaid megelevenedjenek, ő adja beléd az Ő Lelkét Jézus által, hogy élj:** most és örökkön örökké.

Ámen!

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Hivatali idő: kedd, szerda, csütörtök 9 – 12 ó.

<u>Kedd:</u>	18:00	Férfióra – minden hónap 1. és 3. keddjén
	19:00	FIFA – Fiatal felnőttek alkalmak – minden hónap 2. és 4. keddjén
<u>Szerda:</u>	19:30	Kóruspróba
<u>Csütörtök</u>	10:00	Gyülekezeti bibliaóra
	17:00	Óvodások hittanórája
	19:00	Anima Soni próba
<u>Péntek</u>	17:00	Mini ifi (17-21 évesek)
	17:00	Juvenis ifi (13 – 16 évesek)
	18:30	Nagy ifi
<u>Vasárnap</u>	10:00	Istentisztelet
		Gyermek istentisztelet és gyermek-megőrzés
	11:30	Kórus próba és Ifjúsági kórus próba

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor